

908(474.5)

Poetą P. Genį prisiminus [Rankraštis] : [kraštotyros darbas] / N. Filipovienė; užrašė Plungės bibliotekininkė Virginija Liutikaitė. – Plungė : Plungės rajono savivaldybės viešoji biblioteka, 1991.05.03. – 3 lap. – Tekstas vienoje lapo pusėje. – Rankraštis. – [Skaitmeninis objektas]

- I. Genys, Pranas
- II. Filipovienė N.
- III. Liutikaitė, Virginija
  - 1. Asmenybės. Lietuva. Plungė (Lietuva). 2. Atsiminimai. 3. Kraštotyra

UDK: 908(474.5)

Saugojimo vieta: Kraštotyros skaitykla

Posto P. Seny pitiminas

Apatingai prasus uoburo. M invalidas.
Taliau - diotelis jumoventas, labai
liuksmas, iukus, maronun. Ušėjis i
namus, litada kintolano pabiti ilgou,
pasideti, pabendroiti. Tekdaro ušeti,
tai namas dar uoburo i reuptas. Au-
kisi kinti naujotis iuimintkas. Dar
uoprodijsi statyti, draugai is Amerikos
pripidano: daug vago feriti. Tai,
il kuro. Taliau poetas uikada
uostuendi, uost namo statyla rūpuoti
viena.

Kartu patuiciau ji pas mus
kabidoms. Raomai mtko. Tada
dar gykome komjauimo patiji (da-
bar. Vaispauko). Taryti program, ko-
jis iukiti staciis laipteliu pve namo.
Atvaiano anklitu (koji uikada nau-
davo). Jo palydova, stiprus vyea, padme
Senyko (koji me ji radiudavome)
aut kauty il leuotai i neiti i kambay.
Vip vakaro bendravome musiroliis il
paprastai.

Imou's kalba, taol vienai depu-
tate prieste prasius namelis. O il jets
Seny tols reparantus... iilutis lage-

myji ji dašuar gylay tyolawo Huolruis'karle.
 Sei jo butis palyolotas (atodo, iš Babrungisny).
 Šiam rykui ir popasatojo portas, kad
 laqueyji ueti ki, jop ji paroliz'uota,
 me'le i i'cinamp.

Mei labai mėgome jū vilkinti:

Kas antita nūd,
 Sūp iškotou.
 Jū iūnė ied,
 Jan vadou.

Tuok, tuok, kond,
 Tuok, tuok, kem.
 Jū iūnė kond,
 Uš kouolg jem.

J dijnās aūt,
 Viint jau jūk fikta.
 M iūnėj skaud -
 Je tēp ta ta.

1991.05.3
 Plungė

Paparko kops

V. Filiponienė

Mėraite Virginija Lintikaitė,
 60 metų lit. shk. mokytoja

Poetą P. Genį prisiminus

Ypatingai gražus nebuvo. Ir invalidas. Tačiau - didelis humoristas, labai linksmas, šnekus, malonus. Užėjus į namus, visada kviesdavo pabūti ilgiau, apsėdėti, pabendrauti. Tekdavo užeiti, kai namas dar nebuvo įrengtas. Sunkiai kūrėsi naujasis šeimininkas. Dar nepradėjus statytis, draugai iš Amerikos perspėdavo: daug vargo turėsi. Taip ir buvo. Tačiau poetas niekada nesiskundė, nors namo statyba rūpinosi vienas.

Kartą pakviečiau jį pas mus Kalėdoms. Maloniai sutiko. Tada dar gyvenome Komjaunimo gatvėje (dabar Vaižganto). Truputį pergyvenau, kaip jis įveiks stačius laiptelius prie namo. Atvažiavo arkliuku (kaip visada važinėdavo). Jo palydovas stiprus vyras, paėmė Geniuką (taip mes jį vadindavome) ant rankų ir lengvai įnešė į kambarį. Visą vakarą bendravom nuoširdžiai ir paprastai.

Žmonės kalba, kad vienai deputatei prireikė gražaus namelio. O ir pats Genys toks neparankus... Šilutės lageryje jį dažnai aplankydavo Andriuškaitė, bei jo buvęs palydovas (atrodė iš Babrungėnų). Šiam vyrui ir papasakojo poetas, kad lageryje netiki, kad jis paraližuotas, mėto į išienamą.

Mes labai mėgome jo eilėraštį:

Kas aukšta sied,
Daug išrokou.
Šou šunį ied,
Savi vadou.

Tuoks tuoki rond,
Tuoks tuoki rem.
Šou šunei kond,
Už koudą jem.

I dėjnas aušt,
Veins juoks tikta.
I šunėj skaud -
Je tep tata.

1991.05.03.
Plungė,

Pasakojo N.Filopovienė
Užrašė CB vaikų lit. sk. vedėja
V.Liutikaitė